

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7142/2024
07.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Александра Полић Станковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 677/23 од 13.12.2023. године, на седници одржаној 07.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 677/23 од 13.12.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 677/23 од 13.12.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лебану П 597/22 од 12.12.2022. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев, па је тужена обавезана да тужиоцу на име накнаде штете исплати 116.293,32 динара са законском затезном каматом од 12.12.2022. године, као дана вештачења, па до исплате. Ставом другим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 85.026,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 677/23 од 13.12.2023. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда, тако што је делимично усвојен тужбени захтев и тужена обавезана да тужиоцу на име накнаде штете исплати 60.011,70 динара са законском затезном каматом од 12.12.2022. године до исплате, док је одбијен тужбени захтев тужиоца у делу преко досуђених 60.011,70 динара до тражених 116.293,32 динара. Ставом другим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 46.360,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11... 18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП. О висини тражене накнаде материјалне штете и доприносу тужиоца настанку штете, одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од правног схватања израженог у одлукама Врховног суда у којима је одлучивано о истоврсним захтевима, заснованом на истом правном основу и истом или сличном чињеничном стању, као у овој парници. Тужена указује на постојање другачијих одлука што нужно не значи и другачији правни став изражен у тим одлукама, јер правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 14.06.2021. године. Вредност предмета спора је 116.293,32 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то и ревизија тужене није дозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

Без обзира што је првостепена одлука преиначена, у ком случају би у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена, јер је у посебној глави Закона о парничном поступку, која регулише поступак у спору мале вредности, прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић